

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13159

София, 01.11.2017

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в закрито заседание на двадесет и пети октомври в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:ЗДРАВКА ШУМЕНСКА
ЧЛЕНОВЕ:ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА
ЮЛИЯ КОВАЧЕВА

и с участието

при секретар
на прокурора
от председателя **ЗДРАВКА ШУМЕНСКА**
по адм. дело № 11210/2017.

изслуша докладваното

Производството по делото е по реда на чл. 229 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по частна жалба на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията (Сдружението), представлявано от председателя на Управителния съвет на сдружението Юлиан Чолаков (съгласно съдебно удостоверение, представено в първоинстанционното производство – лист 21 от делото) против определение № 2410 от 08.09.2017 г., постановено по адм. дело № 2248/2017 г. по описа на Административен съд – Варна (АС – Варна). С последното жалбата на Сдружението против решение рег. № ДОИ17000102ВН_003ВН/13.07.2017 г. на секретаря на община Варна в частта относно определената форма за достъп до исканата информация е оставена без разглеждане, на основание чл. 159, т. 4 АПК и производството по делото е прекратено.

Частният жалбоподател твърди, че първоинстанционният съд неправилно е счел жалбата против така издадения административен акт за недопустима поради липса на правен интерес от оспорване на формата на предоставяне на достъп до обществената информация. Излага съображения в подкрепа на тезата си за наличие на правен интерес от търсената съдебна защита. Навежда и оплаквания за постановяване на съдебния акт в нарушение на задължението на съда да прецени всички доказателства по делото и доводите на страните съгласно вътрешното си убеждение – чл. 12 ГПК, вр. чл. 144 АПК. С тези доводи, сочещи на нарушение на материалния закон, съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост – отменителни основания по чл. 209, т. 3, вр. чл. 236 АПК, се иска отмяна на обжалваното определение и връщане на делото за разглеждане на жалбата по същество.

Ответната страна по частната жалба – секретарят на община Варна, чрез процесуален представител по делото юриконсулт Лора Гоцева, надлежно упълномощена, в писмено възражение депозирано в срок, оспорва частната жалба като неоснователна. Моли обжалваният съдебен акт да бъде оставен в сила като законосъобразен и обоснован. Претендира юриконсултско възнаграждение.

Върховният административен съд, състав на пето отделение, намира частната жалба за процесуално допустима – подадена е в срока по чл. 230 АПК, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на оспорване с частна жалба.

Като обсъди доказателствата по делото във връзка с доводите и възраженията на страните и провери определението, постановено на основание чл. 159, т. 4 АПК, настоящият съдебен състав приема, че разгледана по същество, частната жалба е основателна по следните съображения:

С обжалваното определение първоинстанционният съд е оставил без разглеждане жалбата на Сдружението срещу решение рег. № ДОИ17000102ВН_003ВН/13.07.2017 г. на секретаря на община Варна, издадено по реда на чл. 28, ал. 1 и ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), прекратил е производството по делото и е осъдил жалбоподателя да заплати в полза на община Варна разноски за юриконсултско възнаграждение. Постановяването на този резултат съдът е мотивирал с аргументи за недопустимост на жалбата, тъй като същата е подадена срещу благоприятен за жалбоподателя административен акт – решение за предоставяне на достъп до обществена информация по реда на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, и при наличие на условията на чл. 26, ал. 1, т. 1, вр. чл. 27, ал. 1, т. 1 ЗДОИ. Като е посочил, че заявлението за достъп до конкретно търсената обществена информация е удовлетворено изцяло, съдът е извел извод за липса на правен интерес за заявителя да оспорва решение рег. № ДОИ17000102ВН_003ВН/13.07.2017 г. на секретаря на община Варна.

Настоящият състав на Върховния административен съд намира обжалваното определение на АС – Варна за неправилно като постановено в нарушение на материалния закон, процесуалните правила и необосновано.

Безспорно установено от данните по делото е, че със заявление рег. № ДОИ17000102ВН/29.06.2017 г. Сдружението, чрез председателя Юлиан Чолаков, е поискало по реда на ЗДОИ достъп до обществена информация, а именно да му бъде предоставено копие от кадастрален план на Морската градина на гр. Варна от 1965 г. Относно предпочитаната форма за предоставяне на достъп до исканата информация – задължителен реквизит на заявлението съгласно чл. 25, ал. 1 т. 3 ЗДОИ, заявителят е посочил същата да бъде предоставена „по електронен път в jpeg, pdf или друг формат“ на посочен от него електронен адрес или на друг интернет адрес, където данните се съхраняват или публикуват. В допълнение заявителят е изложил съображения, с които мотивира избора си за предпочетената форма на предоставяне на информацията с оглед преследваната със заявлението си по ЗДОИ цел.

Административният орган е издал решение рег. № ДОИ17000102ВН_003ВН/13.07.2017 г., с което е предоставил достъп до търсената информация, като е информирал заявителя, че същата не се съхранява в електронен вид в администрацията на община Варна, както и че поради амортизиране на картната основа предвид дългогодишното ѝ

използване информацията следва да се предостави под формата на преглед на оригинал на посочения план (чл. 26, ал. 1, т. 1 ЗДОИ), с приемо-предавателен протокол в тридесетдневен срок от получаване на решението. По така изложените съображения органът е счел, че в случая са налице предпоставките на чл. 27, ал. 1, т. 1 ЗДОИ, позволяващи му да определи подходящата форма на предоставяне на информацията. Като се е позовал в решението си на цитираната разпоредба от ЗДОИ, секретарят на община Варна на практика е заявил, че не съществува техническа възможност за изпълнение на заявлението по посочения в него начин – чрез копия, предоставени по електронен път, или интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните. Вместо това е постановил предоставяне на достъп до исканата информация чрез преглед на оригинал на документа (чл. 26, ал. 1, т. 1, предл. първо ЗДОИ).

Подадената от Сдружението жалба срещу решението на секретаря на община Варна е приета от административния съд за недопустима с единствени мотиви, че същата е подадена срещу благоприятен за жалбоподателя административен акт – търсената от него обществена информация е била предоставена при условията на чл. 26, ал. 1, т. 1, вр. чл. 27, ал. 1, т. 1 ЗДОИ.

Конкретни съображения в подкрепа на извода за приложимост на нормата на чл. 27, ал. 1, т. 1 ЗДОИ решаващият състав не е изложил, не са обсъдени наведените от жалбоподателя възражения и не са събрани доказателства във връзка с твърдяната от административния орган техническа невъзможност за предоставяне по електронен път на копия от документа, съдържащ търсената информация.

Съдът е бил длъжен да изясни от фактическа страна спорния по делото въпрос относно действителното реализиране на хипотезата на 27, ал. 1, т. 1, вр. чл. 27, ал. 2 ЗДОИ. Макар и оспореният административен акт да е по същество позитивен за обжалвалото го лице – достъп до исканата информация е предоставен, за заявителя е налице правен интерес от съдебна защита срещу предоставянето на търсената информация при условията на чл. 27, ал. 1, т. 1 ЗДОИ (във форма, различна от заявената) с цел гарантиране на пълноценното упражняване на правото му на достъп в предпочетената от него законоустановена форма. Следователно съдът, сезиран с жалба срещу постановен на това основание административен акт, е следвало да провери материалната законосъобразност на решението с оглед осъществяването или не на посоченото в самото решение основание по чл. 27, ал. 1, т. 1 ЗДОИ за промяна на предпочитаната форма на достъп до информацията.

В случая в производството пред АС – Варна не се доказва по несъмнен и ясен начин, че предоставянето на копия от кадастралния план по електронен път е технически неизпълнимо по всякакъв начин .

От данните по делото се установява, че кадастралният план на Морската градина на гр. Варна от 1965 г. действително не се съхранява в електронен вид в администрацията на община Варна, същият е наличен на материален носител, като по сведения, представени в писмения отговор на секретаря на община Варна в производството пред АС – Варна, картните основи на плана са „изработени на картони с алуминиеви подложки и няма техническа възможност да бъдат сканирани или копирани“. Тези обстоятелства обаче не са достатъчни, за да обусловят наличието на пълна и обективна техническа невъзможност (по смисъла на чл. 27, ал. 1, т. 1 ЗДОИ) за

изготвянето по друг начин на копия от документа – например фотокопия, и използването на електронна поща за предоставянето на тези копия на заявителя по електронен път – хипотеза, отговаряща на условията на чл. 26, ал. 1, т. 4 ЗДОИ.

Като не е извършил контрол за законосъобразност на оспорения административен акт с оглед правилното приложение на нормата на чл. 27, ал. 1, т. 1, вр. чл. 27, ал. 2 ЗДОИ, решаващият състав на Административен съд – Варна е постановил необоснован и в нарушение на материалния закон съдебен акт. В нарушение на чл. 171, ал. 4, вр. чл. 170, ал. 1 АПК съдът не е указал доказателствената тежест за установяване на обстоятелствата по чл. 27, ал. 1, т. 1 ЗДОИ и не е изяснил делото от фактическа страна.

За заявителя е налице правен интерес да установи, правомерно ли е предоставянето на достъп до обществена информация в различна от исканата форма. В този смисъл е константната практика на Върховния административен съд – определение по адм. дело № 11677/2017 г., адм. дело № 7341/2015 г.; решение по адм. дело № 13781/2016 г., адм. дело № 9712/2011 г. и др.

С оглед всичко изложено, обжалваното определение на Административен съд – Варна, с което е оставена без разглеждане жалбата на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията поради липса на правен интерес и производството по делото е прекратено, следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а делото – върнато за продължаване на съдопроизводствените действия.

При този изход от спора не следва да се присъждат претендираните съдебни разноски от ответната страна.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл. 236 АПК, Върховният административен съд, състав на пето отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 2410 от 08.09.2017 г., постановено по адм. дело № 2248/2017 г. по описа на Административен съд – Варна, както и в частта за присъждане на съдебни разноски.

ВРЪЩА делото на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: